

GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Štev. 68.

New York, 19. novembra 1898.

Leto VI.

Znamenje časa.

Predsednika mestnega odbora newyorškega, gospoda Guggenheimerja pač nemoremo imenovati tipičnega Amerikanca; krivico bi delali Amerikanecem, ako bi ga tako imenovali. Mož spada v vrsto onega velikega razreda mešancev, katerih namera je Amerikanca se bolj amerikanizirati, slabe značaje naseljenih spajati z onimi Amerikanecem, a nečeje pokazati kaj Amerikanca odlikuje proti Evropejcem.

Ta gospod Guggenheimer je pred nekaj časom hotel uvesti ukaz, po katerem bi bili ljudje kaznovani, kateri bi kleli na ulicah, v vozovih poličnih ali nadulčnih železnicah itd. Ta njegov predlog so ostali mestni očetje prejeli se zasmehovanjem ni je seveda sijajno propadel, posebno zato ker so vedeli, da je ta mož to storil iz gole hinavščine, ker ga je staval — Žid. Ta bedarija bi zahtevala veliko novih policajev in detektivov, graditi bi morali nove ječi, a na čigave stroške? Surovost na tak način omejit ali odpraviti je brezsmiselno, zoper surovost je edino sredstvo izobražba, šola in moralna vzgojitev otrok. Žid Guggenheimer se je s tem predlogom nesmrtno — osmesil.

Gospod Guggenheimer je za petpet drugo „pogruental“, namreč, da bi nabirali ostanke dobrih jedil, ktera preostajajo od bogatih družin, od velikih hotelov in restavrantov, ter te delili med mestne siromake. Mož je zračunal, da bodo s temi ostanki lahko 100.000 družin naštili.

Nečemo se baviti s tem je li ta proračun pravilen ali ne, ako ni meter v tej zadevi daljši nego potrebno blago, to se pravi: ako ne bi bili stroški za nabiranje in deljenje višji, nego bi se na drug bolj praktičen način siromakom utolažilo glad, nego na tak „brezplačen“. Ali kako pridemo tako daleč, da moramo govoriti kako bi 100.000 družin, ali približno pol milijona ljudi, kateri morajo v pravem pomenu besede glad trpeti, preskrbeli se živežem pridobljenem po odpadkih raz miza bogatašev in pri tem gospoda ne v družini sredstev ne pomoči — to je istina, ktere grozoviti pomen je komaj dovolj ceniti.

Da, da, čitajo in opazujejo naši oderuhi in ožemalci veliki kapitalisti in njih družba. Zima je pred vratni, nepopisno siromaštvo v našem mestu se je šlo zdato pomnožilo od vojne, ktere pravi pruzročitelji so lepo dosegli svoj namen in na suho shranili svoj plen; to siromaštvo so sprevideli tudi borzjanski tesnosrečni lovci, nemo-rejo zamolčati, najmanj pa utišati. Senca velike krize in nje nasledki od zime leta 1893—1894 še sedaj opominja razne razrede kako preteča je gospodarska nesreča. Z samim zatajevanjem ne gré več; zato se ozirajo na desno in na levo po sredstvih kako bi saj najhujše zlo odpravili, da bi vsaj gladne želodce napolnili in ne čuli najgrozovitejšje klice po kruhu in se saj odtegnili revoluciji vsled glada.

Najbolj kapitalistični list v Zjed. državah „N. Y. Sun“, zametava Guggenheimerjev predlog že zato, ker je pripraven „da čustvo neodvisnosti sprejemalca oslabi in te privadi se bolj zanašati na podporo, nego na lasten napar.“

V tem stavku se nahaja ali pošteno ali hinavsko mnenje kakor bi se ti tisoči, o katerih je tu govor, zamogli sami prislužiti svoje življenje, ako bi se le prav zato potrudili. Ako se hoče kdo o tem trudu gledé zasluzka prepričati, lahko vidi na lastne oči gorje. V New Yorku imamo — zate vemo mi — dve veliki pekarni, pred kterimi ob polu noči

vsaki dan gladnim siromakom delé oni kruh, ktere ga med dnevom niso mogli prodati. Jedna teh pekarov se nahaja na Bowery, blizo Cooper Instituta, druga pa nasproti velike palače — prodajalnice Wanamakerja na Broadway. Že več ur pred določeno uro pred obema imenovanimi pekarnama se zbirajo ljudje; ob poletnih vročih nočeh kakor tudi ostrih, sneženih nočeh zime, ktere spremlja vse ude pretretresujoča burja, vidiš dragi čitalec tam stotine na stotine in stotine siromakov, kteri se celo boje ako bodo toliko srečni, da dobe še kos starega kruha. Ali res se kdo meni, da bi ti siromaki pozno v noč čakali na kos starega kruha, ako bi se jim ponudila ona prilika ali „sreča“, da bi saj 50 centov na dan zaslužiti zamogli?!

Ako se že hočejo baviti z idejo največje siromaštvo z blažilnimi sredstvi utišati, ga ni boljšega predloga nego takoimenovane „ljudske kuhinje“ kakoršne se nahajajo v Ljubljani, Gradcu, na Dunaju, Berlinu in Londonu in drugih mestih; te bi bilo umestno napraviti v raznih delih mesta in se v njih dobilo dvakrat ali trikrat na dan zdravo, tečno in nepokvarjeno hrano za lastno ceno ali še kaj ceneje in to vsem ljudem, kteri bi zamogli plačati mali znesek; pravim siromakom pa brezplačno. Ker je sramožljivost v obče med tako imenovanimi „spodnjimi razredi“ veliko bolj razvita, nego med bogatimi — kar pa naj nikdo ne smatra za demagogično prazno lepoto — zato se lahko zanesemo, da bodo številno onih majhno, kteri ne bi plačevali, akoravno bi to lahko storili.

Za marsikako ženo, ktera mora sama pomagati, da kaj prisluži, da zamore vzdrževati družino, za mnogo siromašnih tovarniških delavcev in delav in druge službujoče z malim zaslužkom, bi bile take ljudske kuhinje pravi blagoslov; namesto ba bi v restavrantih za primeroma veliko denarjev dobili le slabo jelo, mnogokrat celo zelo škodljivo, ali se pa tudi trudili kakor se godi vsakej gospodinjji, ktera mora vse v malem kupovati; te dobé navadno za dober denar slabo blago. Koliko pa je žen, ktere so vsled pomanjkanja bile prisiljene v zgodnje mladosti v tovarno in se niso pričele ne gospodinjstva, ne kuhanja, za vse te bi bile dobrota ljudske kuhinje, ustanovljene ne iz dobička — željnosti, pač pa naj bi država, mesto in oni, kterih mize se sibe pred potratnimi jedili, vsako leto odprli dobro zapahnene blagajne in v ta namen globoko posegli in dali. Koliko manj bolnikov bi bilo, koliko ljudi bi dalj časa živele, in občno zdravje bi bilo boljše ter se ne bi bilo potreba toliko bati epidemij. Take ljudske kuhinje bi pa pod dobrim mestnim in državnim nadzorstvom lahko dajale dobro, tečno in zdravo jelo za majhno ceno, ker bi vse v velikem, ali na debelo nakupovali.

Ako naši nevedni kapitalisti in njih somišljeniki morajo že poprijeti za „neamerikanska“ sredstva kako bi siromakom pomagali, naj bi saj segli po upravi, ktera je v raznih državah stoletja blagodejno uplivala, saj skrajni čas je že res kaj v tem oziru storiti.

Ubostvo — zločinstvo.

Delaney, kapitan policijske postaje na 5. cesti v New Yorku je pokazal skrajno surovost. S tolpo policajev je napadel ob 2. uri v sredo zjutraj množico nesrečnih ljudi, kteri so pred neko kavarno stali v vrsti in čakali na škodelico kave in košček kruha.

Do sedaj je blagodušni kavarnar gospod Schuman redno vsako jutro delil brezposelnim ljudem kruh in kavo. Nikogar niso odpravili, v dolgih vrstah so stali ljudje in potrpežljivo čakali dokler niso prejeli gorke kave in košček kruha. Tako je stalo tudi 16. novembra zjutraj 150 nesrečnežev pred kavarno, kar naenkrat se pridrvi Delaney z svojimi briči, kteri kakor besne zveri planejo na siromake. Strah in trepet se je polastil itak posodi preganjanih, so na vse strani bežali in 100 od njih se je tudi posrečilo odnesti pete. Petdeset pa so jih surovi policaji vlovili in jih suvaje in prepejaje aretovali. Na patrolnih vozeh so jih odvedli na policijsko postajo, kjer so jih obdžili postopanja in potem zaprli v celice. Od vseh vjetnikov je samo eden imel 15 centov, več pa je imelo pri sebi delavno orodje in bilo opravljenih v povrhne delavne hlače. To je vendar zadosten dokaz, da niso bili nikakri navadni berači, marveč brezposelni proletarijat, žrtve danda-nušnjega brezbožnega družbinskega reda.

Mož, pri kterem so našli omenjenih 15 centov, je izpovedal na vprašanje, da je prejel ta denar od neke deklice, ktera ga je vprašala, ako je lačen. „Ko sem to vprašanje pritrtil“, je nadaljeval mož, „dala mi je 15 centov, meneč, za ta denar dobi lahko prenočišče, pri Schumannu, pa kaj gorkega jesti. Tako sem prišel pred kavarno. S prva sem se branil denar vzeti, toda dekle je bila huda in me vprašala če se bojim od tacihi deklet kaj vzeti. Konečno sem vzeti denar in vtaknil v žep.“ Nek drugi je imel pri sebi 7 centov, prejel jih je od nekega vozniaka, kteremu je z malenkostjo pomagal. „Hotel sem iti spat v prenočišče, kjer se dobi tudi za 7 centov ležišče“, je pripovedoval nesrečnež, „toda ker nisem še nič jedel, čutil sem tako strašno glad, da na spanje niti misliti nisem mogel. Šel sem tedaj k Schumannu, da dobim škodelico gorke kave.“

Skoraj vsi vjetniki so rekli, da so že dalj časa brez dela. Nek vjetnik je navedel svojo starost 85 let, toda izgledal je starij. Nesrečnik je bil oblečen v tanke obleke in se tresel od mraza. „Ves dan nisem nič jedel“, je pravil, „hotel sem ravno škodelico kave piti, ko so privreli policaji. Dela dobiti nemorem, akoravno sem dober mašinist; kjerkoli vprašam za delo, mi pravijo, da sem že prestar. Ali ni to strašno, ako človek ne sme vzeti škodelico kave, če mu jo kdo ponudi?“

Gospod Schuman, njegov sin in strežniki kavarne, kteri so bili očevideci nezasižane policijske surovosti, pravijo, da je aretovanje ubožih ljudi nepreseljiva sramota. „Ljudje niso nič napačnega storili“, je rekel Schuman, „morebiti je bil kak navadni berač med njimi, toda jaz menim, da so bili večinoma pošteni, brezposelni ljudje. Še slutil nisem, da nameravajo tako preganjanje, ako bi mi bil kdo povedal, da prelomim kako postavo, kadar dam nesrečnim ljudem kaj jesti, gotovo bi bil to dejanje vstavlil. Toda jaz nisem vrjel, da je hudodelstvo kakemu človeku dati škodelico kave zastoj.“ Gospod Schuman je še pripomnil, da se nikdar niso pripetili izgredi, in da se je razdelitev vršila na isti način kakor delitev kruha pred Fleischmanovo pekarno na Broadway, ali pa pred drugimi restavrantii. Schuman je videl, kako je več policajev svoje gorjače metalo za nesrečniki, kteri so hoteli ubežati, tudi je videl, kako so nektere pobili na tla. Kapitan Delaney trdi, da je preganjanje vprizoril vsled navodil

načelnika Deveryja, vse berače in take osebe, ktere prejemajo milodare, aretovati. Načelnik Devery pa pravi, da se njegova navodila tičejo le navadnih beračev, ne pa nesrečnikov, kteri dobé nekaj jesti. Noben kapitan ni opravičen, moja navodila zasukati“, je Devery nadaljeval; „tudi jaz sem čul, da Schuman že dalj časa brezposelnim jesti daje. Taki ljudje se ne bi smeli aretovati; vsaki kapitan, kteri moja povelja presuče je gumpec in osel, in nezmožen svoj urad oskrbovati. Moje povelje nikakor ni bilo naperjeno proti takim siromakom. Kapitan Delaney je tedaj napravil veliko pomoto.“ Na vprašanje, ako bode radi surovega in neopravičenega čina od kapitana Delanya tirjal odgovornost, je djal načelnik kratko: „Jaz bodem o tej zadevi ž njim govoril.“

Vse vjetnike so peljali pred sodnika Cornella. S prva se je sodnik zelo začudil, ko je čul o takem aretovanju na debelo in hotel vsak služaj preiskovati. Potem pa je velel policajem nesrečnike odvesti nazaj na policijsko postajo in pozvati uradnike dobrodelnega društva, da izberó iz množice navadne berače, in naj popoldne ljudi zopet pripeljejo.

Nek policaj je nato rekel, da so se Schumanovi sosedje pritožili, češ občinstvo ni moglo preko hodnika, ko se je delila kava in kruh.

„Večinoma smo brezposelni“, je djal nek vjetnik, „gospod Schuman nas je pri življenju ohranil, ko smo delo iskali.“

Ko so nesrečne ljudi popoldne zopet pripeljali v sodnico, je rekel „modri“ sodnik, da je bil kapitan Delaney opravičen ljudi aretovati in poslal je 32 vjetnikov v prisilno delavnico. Nektere je obsodil na jeden mesec, druge na dva, tri ali šest mesecev. Ostale so oprostili.

„Kapitana Delaneya in detektiva Raediga, kteri je vse vredil, da se je preganjalni lov tako izvršil, zamorem le pohvaliti“, je djal sodnik po obsodbi. „Že izgled ljudi spričuje, da je bilo aretovanje opravičeno. Nikoli še nisem videl tako obnemoglihi ljudi, in zato ne morem najti niti besede, da bi obsojal ostudno sentimentalnost, ktera se kaže po takih preganjalnih lovih. Sploh pa je taka delitev živeža napačna, ker pruzročuje le, da vsi berači tu sem pridejo.“ O modrost! Kako lahko človek obsoja s polnim želodcem, a gorje mu, kdor vidi cele kupe jedil, finih jedil, sam pa kruha nema!

O položaju na Kubi in na Filipinah.

Krvav pretep.

Santiago, 15. nov. Poveljniki okrajne policije na konjih, jeden njegovih ljudi, jeden zamorski vojak in dva farmarja so bili večer v San Luisu pri nekem pretepu s pijanimi vojaki ustreljeni. Prepri se je pričel med dvema Kubancema in dvema zamorskima vojakoma. Vojaki so imeli ravno plačilni dan in bili večinoma pijani. Poveljniki policije je skušal s dvema svojih ljudi, pripravljajo pomiriti, toda zamorci so streljali in jeden policajev se je zvrnil mrtev na tla. Za kratek čas so se vojaki umaknili, toda kmalu prišli s puškami na pozorišče. Policaji so šli v vojašnico, njihovi poveljniki pa je skušal vojake pogovoriti in v odgovor je dobil kroglo v glavo. Policaji so nato iz vojašnice streljali na vojake in nektere ranili. Nek policaj je hotel iz vojašnice bežati,

toda usmrtila ga je krogla predno je daleč prišel.

Častniki zamorskega polka taje, da bi bili vojaki streljali, toda dokazi proti njim so prepričevalni. General Wood in njegov glavni pribočnik polkovnik Beacon, sta danes došla v San Luis, da vpejeta preiskavo. General je obljubil \$1000 nagrade za odkritje krivcev. To je bil prvi resni izgred odkar se je Santiago podalo. Wood je baje rekel, da zamorci radi slabe discipline za službo v mestu niti sposobni niso. Umorjeni policijski poveljniki je bil vrl mož, v kterega je imel general Wood veliko zaupanja. Bil je rodom Španec in služil pri španskih orožnikih, slednje tri leta pa je bil poročnik pri kubanski armadi.

Razsodišče predlagajo Španci.

Pariz, 16. nov. Pri današnji skupni seji mirovnihi komisarjev se ni nič določilo, kakor je bilo pričakovati. Nasprotno ne bi se bilo zgodilo prav nič, da niso španski komisarji predložili obširno gradivo, kterega pa niti prebrali niso, marveč zobestranskim dovoljenjem izročili tajučniku ameriške komisije. Sejo se potem odložili do sobote. Amerikanci bodo španske izjave prestavili in se o njih posvetovali. Splošno pa se lahko reče, da so Španci glede omenjenih dokumentov na istem stališču, kakor so bili do sedaj. Oni ostanejo pri tem, da se v provizoričnem mirovnem zapisniku nahajajo izrazi na nikak način ne dotikajo vladarstva Španije na filipinskih otokih. Zato predlagajo Španci naj bi se ustanovilo razsodišče, ktero bi o izrazih razpolaga, vlada, kontrola itd. izneklo odločilno besedo.

Pritožbe Filipincev.

London, 16. nov. General Wesley Merritt, poveljniki ameriške vojske na Filipinah, kteri biva še vedno v Londonu, je z velikim zanimanjem čital dolge pritožne spise, ktere je filipinska junta v Hongkongu poslala predsedniku Me Kinleyu in amerškemu ljudstvu. Glede tega spisa, pravi general Merritt, da je pri razgovorih z vodji Filipincev, tem pojasnil, da jim Amerikanci niso obljubili gospodarstva na otočju, temveč le pravično ravnanje. To sem jim povedal, ne vsled posebnoga povelja, ampak ker je politika in navada Zjed. držav vsem predramljenim narodé pravično postopati. Vstase navlašč nismo obvestili o načrtu napada na Manilo, ker njihove pomoči nismo potrebovali in tudi ne hoteli. Pri tem nas je vodila tudi bojazen, da ne bi v Manili ropali, plenili ali celo morili. Aguinaldovi častniki in podglavarji so dostikrat pretli, da bodo vsakemu Špancu v Manili vrat odrezali. Aguinaldo se je pismeno pritožil, da so vstašem odtegnili delež plena v Manili, karkoli je že pod tem mislil. Jaz mislim, da je najboljše take pritožbe prezirati, ker zadeva ni godna za obravnavanje med kakim pooblastnikom ameriške vlade in Aguinaldom.

Položaj bode resnejši.

Havana, 16. nov. Ako ameriška vojska ne pride kmalu v Havano, se bodo ponovili nemiri in prelivanje krvi še v večji meri. Blanco situaciji ni več kos, ako izplača vojakom poslanih 450.000 funtov, bode z denarjem ravno izhajal do petka. Španski vojaki se danes še bolj preteče obnašajo, nego pred par dnevi. Ako denar poteče in nove pošiljave ne bode pričakovati, nihče ne more znati kaj se vse pripeti. Nezadovoljnost je vlada samo med vojaki, ampak tu

di med častniki od kapitana navzdol. Javno obdolžujejo Blancoja, Arolasa in dr. tatvine. Nek poročnik, kteri se je udeležil puštarije, pravi, ako španski vojaki ne dobé svojo polno plačo, so večinoma pri volji ostati na Kubi in se izročiti ameriški vladi.

Mirovne obravnave.

Pariz, 17. nov. Pri večerajšnji seji mirovne komisije je Španija zastala pala stališče, da zapisnik njeno višjo oblast nad Filipine pripozna. Skrajno pripoznanje, ktero bi hotela storiti, bi bilo odstopitev nesložnega vprašanje razsodnemu sodišču. Tajnik ameriške mirovne komisije je delal celo noč, da je prestavil memorandum, kterega so Španci pri večerajšnji seji predložili v angleščini. Med tem je juristični svet Amerikancev polo za polo pregledal in drugo jutro je lezal obširni spis pred redno sejo v angleščini. Obseg ni nikomur znan, pravijo pa, da poleg predloga razsodnega sodišča so Španci oddali dve važne izjave:

1. Španija ne more razpravljati o svoji višji oblasti čez Filipine, ko je zastavila dohodke na otočju in
2. Španija ne more, glede ameriškega predloga, nadomestiti svote, ktere je izdala za mirovne namene na Filipinah, dovoljti, da bi se uporaba filipinskega posojila preiskovala. Ako bi Amerikanci te izjave sprejeli, potem bi morali tudi o filipinskem dolgu razpravljati, oziroma prevzeti.

Okupacija Kube.

Washington, 17. nov. Priznava vojakov se bodo prihodnje pričele. Dan se ni določeno, ko Havani ni še vse za sprejem zasedne vojske pripravljeno.

Razne vesti.

Dvanaest delavcev bilo je usmrtenih.

Ekspresni vlak povozil poslušajoče delavcev.

Oddelek delavcev je delal v petek zjutraj na progi Pennsylvanije železnice v gostej megli blizu Newarka, N. J. Grozna nesreča se je dogodila okolu osme ure zjutraj. Ko so ljudje delali je iz New Yorka vozil vlak proti Elizabeti delavci so se umaknili na drugo progo, a po tej je pridrivil ekspresni vlak iz Filadelfije; vsled goste megle in ropota vlaka, niso siromake vedeli, za jim nasproti hiti smrt. Vlak je pridrivil v polnej hitrosti in zadel oddelek delavcev, dvanaest mož je bilo takoj do smrti povoženih, kajti

Tisoče ljudi

[zagotavlja da je

SUPERIOR STOCK

PIVO najboljšje od vseh. To bode tudi sami rekli, ako ga pokusite.

Prodaja se povsodi.

BOSCH BREWING CO., LAKE LINDEN, - - MICH.

second class matter at
New York, N. Y. Post office
No. 2, 1893

„GLAS NARODA“

list slovenskih delavcev v Ameriki.
Izdajatelj in urednik: Published by
F. SAKSER.
109 Greenwich St. New York City.

Na leto velja list za Ameriko \$3.—
za pol leta \$1.50,
za Evropo za vse leto ... gl. 7.—
" " " pol leta 3.50,
" " " štirt leta 1.75.
V Evropo pošiljamo list skupno
dve številki

„Glas Naroda“ izhaja vsako sredo
in soboto.

„GLAS NARODA“ („VOICE OF THE PEOPLE“)

Will be issued every Wednesday
and Saturday.
Subscription yearly \$3.

Advertisements on agreement.

Za oglaševanje do 10 vrstic se plača
1 centov.

Dopisi brez podpisa in osebniosti
ne nastajajo.

Denar naj se blagovoli poslati po
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje
bivališče naznani, da hitreje najde-
mo naslovnika.

Opisom in pošiljativam naredite
naslov:

„Glas Naroda“

109 Greenwich St. New York City.

kolesovje jih je grozno izdelalo, trije
so ranjeni, štirje so pa odšli nesre-
či. Vodja nesrečnega vlaka je odmah
spoznal, da se je pripetila nesre-
ča, ker je čul pod strojem izvan-
redno škripanje in vpitje, ustavil
je vlak kakor hitro mogoče in nazaj
vozil na mesto nesreče. Osojbe in
potniki so stopili raz voz in iskali
po ponesrečenih, ali kmalu so vi-
deli grozen prizor: cele luže krvi,
ostanke zmetih trupel in ranjene
na pomoč kličoče. Ranjene so brzo
zavzeli, dali v voz in odpeljali
v Jersey City. Odmah odposlali
druga osebo na mesto
a ni bilo nič rešiti, le
ostanke so pobrali.

Lokomotiva ekspresnega vlaka je
imela vsa kolesa krvava in na
omezuju pred lokomotivo je bila
zataknjena človeška roka. Pravijo,
da nikogar ne zadene krivda nesreče.

Hempstead, 18. nov. Večera
večer je vlak Long Island City že-
leznice okoli 7. uri pri Queens
zadel ob voz farmerja Gustke iz
Munson, konj je bil odmah usmr-
ten, Gustke in troje otrok je pa
smrtno ranjenih. Preganja ob tiru,
ni bila zaprta ko je vlak pridvil.

Brooklynski most v nevarnosti.

Deloma glede velike vznemirje-
nosti, ktere je upnjenje mostovnih
bošacev v minolem juliju pouzro-
čilo, deloma pa tudi zato, ker je
stvar sama na sebi obudila najvišjo
pozornost v strokovnih krogih,
so se o tej zadevi vršile v slednjem
času natančne preiskave. Preiskavo
je vodil mostovni tehnikar Francis
Collingwood in kar se je pri tem
pokazalo tudi potkovnik E. H.
Prout, urednik „Railroad Gazette“
in slavni inženir, pripoznava kot
popolno resnično.

Collingwood opozarja na to, da
se je upnjenje pripetilo na večer
29. julija. Bilo je takrat mnogo
zelo vročih dni zaporedoma, ko je
kakih 200 čevljev od brooklynskega
stolpa na južnej proggi padel konj
nekega voznika in poginil. Vслед
tega je bil promet dalj časa ovra-
nan. Od New Yorka je prišel jeden
tovorni voz za drugim in letotako
ozovi Trolley železnice, kteri so se
kolikor mogoče daleč pomikali na
most in tam ostali. Nastala je na
New-yorkški strani mosta najmanj
trikrat tolika peza kakor po nav-
adni. Na brooklynskej pa so vozove
peljali, vsled česar se je peza na
delu mosta znižala na polovi-
no normalne. Naekrat se je most
samaj, čutiti je bilo, kakor bi bi-
lo nekaj počilo in sestavni deli mo-
sta so se upognili vsled nad nor-
malne peze. Kakor je natančna
preiskava, takoj po tem dogodku
pokazala so se nosači upognili za
palec.

Občinstvo, zanima v prvi vrsti
vprašanje koliko je sigurnost mo-
sta pri tej nezgodi trpela. Strokov-
njaki trdijo, da so most v mnogih
slučajih zlorabili in pri tem imenu-
jajo v prvi vrsti Trolley poulično
železnico. Tudi o sestavnem načinu
se je mnenje inženirjev predrugači-
lo. Viseči strebi namreč, ktere so
napravili največ zato, da se viseča
proga ne upogee, kakor da jo nosi-
jo, so se pri preračunanju pokazali
kot zelo nezanesljiv faktor, zato jih
tudi pri novem mostu čez Hudson
ne bodo rabili. Sicer bi most brez
visečih stebrov na lajke ne napra-
vil tako velikanskega vtisa, to pa
gleda trdnosti in sigurnosti sestave
nima nikakega pomena.

Šest samomorov v-jeden dan

se je pripetilo v velikem New
Yorku ta teden. Trudni potniki
v dolini silz, kteri niso hoteli več
prenašati težave življenja so:

Theodore Heede, 65letni starček,
nekaj bogat in čistan mož, kteri
se je vsled nesreče vdal pijaci, se je
obesil na nekem drevesu. Heede
je prišel gled 30 leti iz Evrope v
New York, kjer je imel prodajnico,
ktero je naposled za \$20.000 prodal.
Spekulacije s pesmi vs so ga pri-
pravile na berasko palico.

Neka lepa danska deklina Lina
Anderson po imenu in 20 let stara
je v centralnem parku pila karbol-
no kislino, ker jo je ljubimec za-
pustil. Dva mška sta videla ko
je Lina nastavila steklenico na ust-
nice, je prišla in izročila policajcu.

Nek nepoznan, kakih 32 let star
mož je v Eastern hotelu odprl v
svoji sobi plinove peteline. Našli
so ga v jutro nezavestnega na po-
stelji.

James A. Miller 55 let star se je
ustrelil v svojem stanovanju v gla-
vo. Našli so ga v postelji s revol-
verjem poleg sebe.

Charles Costerja so našli v gozdi-
cu pri Blue Hill z rano v prsni in
poleg moza revolver. Mladi mož
je bil slednji čas zelo otožen.

V Bridge hotelu je Ralph Kim-
mel, voznik na poulični železnici
skarbolovalno kislino končal svoje ml-
ado življenje. Tako se pojavljajo sa-
momorci v velikem mestu ta den za
teden in dan na dan.

Odkodnina za „Bourgogne“

„Compagnie Générale Trans-
atlantique“ je v Filadelfijo dospelo
angleško ladijo „Cromartyshire“
zapolnila; ta ladija je prouzročila
eno osodepolno nesrečo, da se je
„La Bourgogne“ potopila dne 4.
julija zjutraj. Francoska parobrod-
na družba zahteva za zgubo „La
Bourgogne“ od lastnikov „Cromar-
tyshire“ odkodnine \$2.500.000.

Ta ženska stranska zagotavlja, da se
je trčenje pripetilo vsled zanikar-
nega vodstva „Cromartyshire“. Pri
zaslišanju pred morskim sodiščem
na Angleskem so častniki in mo-
štvo te angleške ladije izrekli napa-
ne izjave glede uroka zadetja.

Carnegi se ni zaprt.

Andrew Carnegi je prišel 16. nov.
z Washingtona v svoje stanovanje,
toda ni se pokazal kak šerifov po-
magal, kteri bi izvršil zaporno po-
velje, ktero je izdal specialni po-
rotniški komisar Gray, ker se je
Carnegi neopravičeno odtegnil po-
rotniški službi.

Rooseveltovi volilni stroški.

Albany, N. Y., 16. nov. Certi-
fikat nove izvoljenege gvernerja
Theodore Roosevelta o volilnih stroš-
kih je bil danes popoldne vložin
pri državnem tajniku. Roosevelt
naznaja v spisu, da je blagajniku
republikanskega državnega odseka
izročil \$2000, drugih stroškov on
ni imel glede izvolitve gvernerjem.
(Ako je to res, je po ceni dospel na
to mesto.)

Morilec in požigalec.

New Canaan, Conn., 15. nov.
Farmer John Brown je zapazil dan-
es zjutraj, goreti hišo sosedo gospe
Sara Anderson, ko je bil ravno pri
delu na polju. Htel je na pogo-
rišče, toda uvidel, da ni moč nič re-
šiti, ker je hiša in tudi skledenj že
skoraj pogrela. Pozneje so našli
drugi sosedje hlapca gospe Ander-
son nekoliko od pogrišča visečega
na nekem drevesu. V njegovem
žepu so našli listek na katerem je
bilo zapisano sledeče: „Dlal sem

leto dni, dobil pa nisem nič denarja
in le malo jesti. Jaz sem jo umoril,
že 17 dni je mrtva, ako jo isčete jo
bodejte našli.“ Gospa Sara Ander-
son je bila baje premožna, toda ze-
lo skopa. Živela je zelo samotno,
zato ni nihče opazil, da je zginila.
Hlapec je delal pri njej jedno leto.
Bil je ptujec, kakor je bilo videti,
nihče ni vedel njegova imena, ako-
ravno so nekteri hoteli vedeti, da
ima ženo v Norfolku. Truplo gospe
Anderson še niso našli.

Napad na očeta.

Iz Readinga, Pa., se poroča,
da je Morris J. Lutza, 44letnega
čevljarja dne 13. nov. napadel njeg-
ov lastni 18letni sin in ga smrtno
ranil. Deček je prišel domu pijan
in oče ga je okaral zato, poba lin je
potegnil revolver iz žepa in dvakrat
ustrlil očeta v glavo. Ko je krvra-
veči oče bežal na ulico, si je malo-
pridni sin vrat prerezal in sam
sodil za zločin. V obče je znano,
da je bil ta pobalu malopridnež.

Lov na zamorca.

Cincinnati, 17. nov. Suzano
Williams, neko 16letno deklico,
hčer odličnih starišev, ktera je dan-
es jebala na sprehod, je nek za-
morec potegnil raz konja in oneča-
stil. Deklica je v kritičnem polo-
žaju. Na stotine ljudi je s krvnimi
psi na lovu za zamorcem, in akoga
zasučijo, bode brezdovalno linčan.

Zopet boj v Pani.

Pana, Ill., 17. nov. Danes več-
er je prišlo zopet do boja med im-
portiranimi zamorskimi skabi in
štrajkujočimi premogarji. Nek dek-
ček je vrgl košček premoga na mi-
nogredočega zamorca. Ta je takoj
potegnil revolver in pričel streljati
in pozivati svoje tovariše, kteri so
vreli od vseh strani. Kakor bi tre-
nil so bili tudi štrajkarji na licu
mesta in pričelo se je med obema
strankama redno streljanje. Kakor
pravijo, je bil nek zamorec hudo
ranjen. Prihitevi vojaki so razpo-
dili bojujoče in zopet napravili mir.

McKinley bude potoval.

Washington, 15. nov. Pred-
sednik bude sredi meseca decem-
bra v Savannah, ogledat sedmi vojni
kor, predno odrine pod poveljni-
štvom Fitzhugh Leeja v Havano.
Nekaj mestjanov iz Savanue ga je
danes obiskalo v belej hiši in ga po-
vabilo. Povabilo je tem ljubše spre-
jel, ker bode itak 15. decembra šel
v Atlanto k mirovni slavnosti.

Savannah, 15. nov. V dveh
tednih je mestni odbor v Savanu
dvakrat odklonil predsednika
McKinleya povabiti k obisku me-
sta. Prvi je nek odbornik stavil
predlog, kteri pa je bil brez kake
pozornosti točno zavržen. Danes
je major, kteri pri oni siji ni bil
navzoč, ponovil predlog in se ne
malo zavrdil, ko je bil z veliko ve-
čino zavžen. Odborniki danes tu-
di svojih vzrokov niti skrivali niso,
češ Mc Kinley je kriv boj med
črnimi in belimi na jugu. On je iz
strankarskih ozirov podelil urade
zamorcem, zaradi česar so postali
šabani, beli pa za zavidani in jezni.
Ako bi predsednika sedaj oficijelno
povabili, bi to kazalo, kakor bi nje-
govo dejanje odobraval, kar pa je
ravno nasprotno.

Bogati Indijanci.

Washington, 17. nov. Letno
poročilo indijanskega agenta Pol-
locka obsega med drugim stvarmi
tudi zanimive podatke. Med dru-
gim pravi, da so Osage Indijanci
najbrže najbogatejši narod na sve-
tu, kar se tiče povprečno na glavo.
Ti so pravi plemenitaši, sami nečejo
delati in celo zaničljivo gledajo na
druge ljudi, kteri delajo in se z de-
lom preživē. Vsak član Osage rodu,
bodisi mož, žena in otrok ima de-
lež zemljišča nad 800 akrov, na
vsako glavo tega rodu pridē letnega
dohodka \$200 in družine z obilo
otroci imajo na leto dohodkov
\$1500 do \$2000. Tak rudečkožec
ima prav lepo življenje, pohaja po
vaških gostilnah, popiva pise, po-
je in igra. Obdelovauje zemljišča
prepušča belopoltnim, kteri jim
plačujejo lepo najemšeno.

Indijanski agent Stephan za
Crow Creek Indijance pa toži v
svojem letnem poročilu o mnogih
slavnostnih obiskih, ktere prirejajo

razni rodovi. Ta slaba navada naj
bi se zatrla, ker se pri mnogih slav-
nostih Indijanci odvadajo dela, njih
gospodarstvo zanemarjajo in vsled
zapravljivega deljanja daril ubože-
vajo.

Kapitan Cornish, agent Nintah
in Quay Indijancev izraža v svojem
poročilu obžalovanje, da niso za-
htevam Uncompahgre-White River
in Southern Ute Indijancev zado-
stili; ti rodovi so leta 1880 po go-
godbi s Zjed. državami odstopili
osem milijonov akrov zemlje. Po-
godili so se, da se imajo naseljenci
na ta zemljišča le proti gotovi pla-
či naseliti, najmanj \$1.25 od akra,
ti novci pa so imajo deti v zvezno
blagajnico ter oblesti te glavne
vsako leto z drugimi izplačati Indi-
jancem.

Ta pravična zahteva Indijancev
pa ni bila nikdar izvršena, nikdar
ni bilo izdanega nikakega izkaza
o teh novcih. Ta agent se pritožuje
tudi glede prepovedi lova Indijan-
cev na prejšnji njihovi rezervaciji,
tudi zato niso bili Indijanci od-
škodovani.

Denver, Col., 17. nov. Komisar
za lov, Swan je dobil danes nazna-
nilo, da so Indijanci iz Utah prilo-
mastili v severozapadno Colorado
in tam streljali divjačino in govejo
žival. Naprosil je generala Sum-
nerja, zapovednika zveznih vojakov
za Colorado, da naj Indijance nazaj
požene v rezervacijo.

Ponesrečen beg.

Columbia, S. C., 18. nov. Kaz-
njena O'Neill in Atkinson sta v
ječi v Mount Vernon bila zaprta in
imela prestati po 15 let kazni vsled
ropa; danes zjutraj sta jo pa name-
ravala popihati in ustrelila pazni-
ka, ktera je hotel nju beg preprečiti,
strel je privabil na mesto i druge
paznike, Atkinson je bil ustreljen v
spodnji del telesa, a ne nevarno;
O'Neill je bil pa z gorjačami hudo
zdelan in zdravniki nemajo upanja,
da okreva.

V močvirjih se skrivajo.

Wilmingon, N. C., 17. nov.
Major Waddell je danes naznanil,
kakor se je pokazalo, da na stotine
zamorcev še tava po močvirjih, in
da večina veliko bežo trpi. Poobla-
stil je odlične zamorce, se podati
na deželo in beguue pregovoriti, da
se vrnejo v mesto in zadržijo mirno.
Ko so se pričeli boji, bežali so za-
morce, možje, žene in otroci iz me-
sta in se poskrili v bližnjih močvir-
jih. Ker nimajo nikakih pripo-
močkov, jim ne ostaja drugega, ne-
go ropati in v istini bil je mostovni
podjetnik Hiram Merritt pri belem
dnevu na Mastonbero cesti od dveh
begunov-do častnega oropan. Ker so
vsi zamorce moškega spola oboro-
ženi in je v močvirjih mnogo skrivi-
lišč, je skoraj nemogoče begunom
z silo priti do živega. Ako bode
begunom roparsko življenje dopad-
lo, potem bode kot posledica bo-
jev med belimi in črnimi ostala,
deželni splošna kazen.

Minolo noč so očeta, mater in
tri brate urednika Manlyja izgnali
iz mesta. Vbežali so v močvirje.
Namesto 20 zamorcev, nastanili so
ravno tliko belopoltnih kot sočlan-
e pri plačani požarni brambi, ker
se boje, da se ne bi zamorce maše-
vali s požiganjem. Tudi so osno-
vali oddelek policije na konjih.

Norfolk, Va., 17. nov. Ker
demokratje ne morejo tajiti, da so
svoje nasprotnike s pretenjen ugna-
li, bodo vsakako dokazi prišli pred
zbornico. Potem pa bodo najbrže
vsi v severni Carolini izvoljeni de-
mokratje zgubili svoje urade.

Karolinci se motijo.

Columbia, S. C., 15. nov. Be-
lopoltni v Greenwood okraju, kteri
so se udeležili izgrediv proti za-
morcem, mislijo, da se njihovo surovo
postopanje odobrava, ker Mc Kinley
gleda te zadeve roke križem drži in
so vsled tega še bolj razposajeni, ka-
kor dosedaj. Danes se ima vršiti ob-
čni zborovanje, pri katerem se znajo
vršiti šodudne reči. Časopis v državi
ojstro obsojajo izgrediv in priporoča
vsem tistim, kteri so se udeležili
nasilstva, odvzeti volilno pravico.

Krvnoželjna ženska.

Atlanta, Ga., 15. nov. Gospa
W. H. Felton, soproga bivšega zve-
znega poslanca Feltona, je z njenim

govorom dala povod članku uredni-
ka Manlyja, vsled kterega so nastali
izgrevi v severni Carolini. Ta
ženska še sedaj trdi, da ostane pri
tem, kar je govorila. Beli ženski
na jugu, pravi gospa Felton, je po-
treba obrambe proti poželenju za-
morca, in ako se to ne dá doseči na
drugi način, nego da se linča 1000
zamorcev na teden, naj se le zgodi
tako. Odkar so se zamorce jeli me-
šati v politiko, postali so drzni.
Pravica samoobrambe prisiljuje be-
lopoltno se z vsemi sredstvi braniti
in čast svojih žen varovati, so li
iste sredstva po zakonih dovoljena
ali ne.

„Boycott“ prepovedan.

Lansing, Mich., 15. novembra.
Tvrdba mlinarjev Jacob Beck & Son
v Detroitu je prišla v minolem letu
navskriž z unijo voznikov, ker se
upirala podpisati plačilni red. Ne-
kaj delavcev je ostalo v službi tvr-
dke in unija je uredila štrajk in
„boycott“ proti njim. Štrajkarji
so izpostavili svoje straže, kapita-
listična stranka pa je poklicala
sodnijo na pomoč. Sodnija je sicer
izdala ustavno povelje, dovolila pa
je razdelitev okrožnic o boycottu
izvzemši pred tovarno tvrde. Višja
sodnija, na katero so Beck & Son
apelirali, je razsodbo ovrgla in iz-
razila pravico obeh strank na si-
deči način: Tvrdba lahko vzame
v delo kogar hoče in mu plača tako
plačo kakoršno z njim pogodi. Ako
bi se te pravice ne mogle jamčiti,
kje bi bila potem prestost? Delavci
lahko zahtevajo plačo, kakoršno
hočejo, tudi se lahko v dosego po
časopisih svoje stanje občinstvu po-
jasuiti, kakor tudi mirovni potom
delavce prepovedati, da se njim
pridružijo. Ne smejo paz okružni-
cami o boycottu obrt delodajalcev
uničiti in pod nikakoršnimi okoli-
ščinami plašiti ali prebiti drugače
mislečim delavcem.

Revolver poslednje sredstvo.

Emporia, Kans., 16. nov. Za
prvo takajšno narodno banko je
bil danes postavljen kurator. Ko
je predsednik te banke, Chas. S.
Cross dobil to naznanilo iz Wash-
ingtona, se je podal na bližnjo uje-
govo farmo in se ustrelil. Cross
se je poleg banke bavil tudi sē ži-
vinorejo in lepo farmo, ktera je bila
daleč na okolu slovela. Ta banka
je bila ustanovljena leta 1871 a be-
močjo njegovoga očeta.

Z bilardno palico nbil.

St. Paul, Minn., 16. nov. John
Shanley, 52 let star, mašinst v
South Bend, Ind., se je podal več-
era večer v Leslie Hangrijevo pivni-
co. Pri stopu v bilardno sobo je
zadel ob palico igralca Jamesa
Roseja, da se je slednjemu sunč
pri igri ponesrečil. V divji togo-
ti se je Rose obrnil in Shanleya
s palico tako močno udrihnil po
glavi, da mu je zdrobil lobanjo.
Bil je takoj mrtev.

Posledice ožemanja.

Toronto, 17. nov. Pri današ-
njej preiskavi o železnični nesreči
pri Murray Hill, ktera je te dni
zahtevala najmanj človeških žrtev,
se je pokazalo, da je malomarnost
stražnika pri ogibalšču prouzročila
nesrečo. Možje bil preveč utrujen,
kajti delati je moral od 7. ure zju-
traj do 7. ure večer, potem pa de-
lati še čez uro. Dokazal je, da mno-
go služabnikov na črti mora oprav-
ljati delo dveh mož.

Evropejske in druge vesti.

Madrid, 15. nov. Kraljica je
včera sprejela generala Augustina
prejšnjega glavnega kapitana na Fil-
lipinah, kakor tudi Montija, biv-
šega poveljnika pred Manilo uniče-
nega brodovja. Francoski poslanec
je imel konferenco z ministrom
zvnajnih zadev vojvodom Alma-
dovarom. Finančni minister Pugi-
cerver je holau. General Polavtja
se je izrazil, da Silvelo, vodjo kon-
servativcev podpira. Vlada sledi z
veliko pozornostjo gibanju Karli-
stov. Dou Carlosu se je baje po-
srečilo na Angleskem dobiti poso-
jilo, zato nekteri mislijo, da skuša-
jo Angleži vzbuh meščanske vojske
na Španskem podpirati, da bi si
prisvojili posestva blizu Gibraltara.
To bi bil ravno tisti način, po kte-
rem se Amerikanci postali gospo-

darji na Kubi. Katalonski delegatje
kteri kakor zastopniki drugih po-
krajnin, zahtevajo decentralizacijo
vlade in so kraljici predložili pro-
šnjo za krajevno avtonomijo.

Kanea, 15. nov. Prebivalstvo
praznuje odhod Turčinov na slav-
nosten način in povsod vlada veselje.
Škof je služil „Tedeum“ in
med slovesno navdušenostjo je kli-
cal blagoslov z nebes na ptuje obla-
sti, ktere so Kreto oprostile turške-
ga jarma. Kristjani sezadržje mirno,
pa tudi Moslemi so se vdali v neizo-
gibljivo osodo.

Še le sedaj se je zvedelo, da se je
Shakir paša, poveljnik turških vo-
jakov v zadnjem trenutku upiral
dati povelja za odhod prevozne la-
dije, češ da mora poprej prejeti
navodila iz Carigrada. Toda fran-
coski admiral Pottier je poslal tor-
pedovko „Vaytour“, da prisili Tur-
čine odjdrati. Še le potem je Shakir
paša odjenjal in dal povelje prevozni
ladiji odriniti na morje.

Berlin, 15. nov. Nekaj listov
zagotavlja, da bodo nemsko stalno
armado zopet povišali za 15.000
mož. (Le tako naprej, kmalu bode
vsak nemški Mihel vojak, žene in
otroci pa delali, da spravijo skupaj
davke!)

Peterburg, 15. nov. Ruska
vlada je zapovedala, da so ima v
Nevsky ladjedelnici staviti 23 tor-
pednih uničevalk na tak način ka-
kor ladija „Sokol“.

Berlin, 17. nov. Nemčija bo-
de kmalu pridobila portugisko
kolonijo Angola ob zatočnem obre-
žju Afrike. Kakor letno poročilo
o kolonijah pravi, je Angola na
robu bankerota in mora priti v ro-
ke kake močne vlasti. Sploh pa
je polom portugiskih kolonijalnih
posestev vprašanje le še nekaj me-
secev. Anglija ne bode glede pri-
lastitve delala Nemčiji nikakih
težav. Nasprotno bode Anglija do-
bila vse dežele ob Taganyika jezera
iztočno od Kongo države, zato pa
Nemčiji odstopila somski zaliv,
Potem se bodo sanje Angležev o
afrikanskem posestvu od roga do
Kaire uresničile.

London, 17. nov. Iz Hambur-
ga se brzojavlja, da sta pri Otten-
dorfu ob ustju reke Elbe trčila
skupaj angleška parnika „German
Beer“ in „Corso“. Slednji se takoj
potem potopil in vse kar je bilo
na ladiji potegnili saboj v globočino,
izvzemši krmarja, štirih potnikov
in devetnajst mornarjev, ktere so
rešili. Neka brzojavka iz Hulla to
vest potrjuje.

Pariz, 17. novembra. Nikolaj
Gurko, sin prejšnjega glavnega go-
vernerja na Poljskem in hrabrega
vojskovođe, je umrl v ječi in sicer
kmalu potem, ko ga je njegov brat
obiskal. Pravijo, da mu je brat
skrivej prinesel strupa, temu pa
zdravniki ugovarjajo, češ da je
umrl naravne smrti. Gurkota so
nedavno zaprli ker je v Monte
Carlo zavratno napadel ruskega
državnega svetnika Polovstova.

Dunaj, 17. nov. V državnem
zboru se je danes vršil običajni
škandal in bi pri glasovanju vlada
kmalu vjela nezaupnico. V debati
glede predloga, da se grof Badeni
postavi na zatočeno klop zaradi po-
stopanja novembra meseca lanskega
leta, ko so policaji razsajajoče in
pretepajoče poslance krotili. So-
cijalist Daszynski je zabavljal ker
so na Českem razpostavljene pušice
z sliko kričača Wolfa ter nabirajo
milorade, tovarniškimi delavcem
celo kar po sili odtegujejo male
zneske od zaslužka. Drugi socijalist
je hudo napadel Badenija in rekel,
da ni nič boljši kakor oni nesramni
pobalinski morilec Luccheni, kteri
je cesarice umoril, Badeni pa je
tudi državni zločinec ker je ustavo
z nogami tepal.

V vasi Zivotice na Moravskem je
blizu 450 let stara župnijska cerkev
pogorela.

Berlin, 17. nov. Policijise je
vendar posrečilo zasačiti morilca
Rosine Kaiser, služkinje pastorja
Kollerja. Morilec je hlapec Albert
Wegner, sin cerkvenika. Včera j
so ga zasačili v bolnišnici v Zeitz,
kjer je navedel napačno ime.

V Berlinu so danes našli zlo-
glasno žensko zadavljeno, umora
sumljiv je baje nje „ženin“ Herman
Berkholz in ga ima policija že na
varnem.

ugoslovanska Katoliška Jednota.

URADNIKI:

predsednik: JOŽEF AGNIČ, Box 266;
podpredsednik: GEORG KOTCE;
tajnik: IVAN GOVŽE, Box 105;
II. „ŠTEFAN BANOVČIĆ;
Pitagaj.: MATILJA AGNIČ, Box 266.

PREGLEDOVALCI KNJIG:

JOHN HARBAN;
JOHN PREŠERN, Box 286;
JOSIP MANTEL;
vsi stanujoči v ELY, St. Louis Co., Minn.

Glasilo: „GLAS NARODA“.

D u n a j, 18. nov. Cesar Viljem in cesarica bodeta najbrže jutri obiskala prvstrijško luko Pulj, potem pa preko Monakovskega potovanja v Berlin.

A t e n e, 18. nov. Princ Jurij grški je bil danes na Pirajusu navdušeno sprejet. Krečani so ga pozdravili s zastavami in „živio“ kliči. V obče se pripravljajo na velike demonstracije.

Listek

Slučaj.

(Dalje.)

Tonetu so res odrezali roko in potem je moral še tri dolge mesece ostati v postelji.

Ko je vstal, podal se je najprej v tovarno.

„Gospod direktor, kaj bo pa zdaj z menoj?“

„A, Tone Žagar! To ste Vi. Da, Vas je zadela velika nesreča. A prosim Vas, zakaj pa niste boljše pazili? — Vi ste bili vendar vedno tako previdni, da mi kar ne gré v glavo, kako se je moglo to zgoditi.“

„No, to so Vam pač menda že drugi povedali, kako se je zgodilo. Kaj bi Vam jaz to ponavljal? Tako ali tako — zgodilo se je v Vaši tovarni, v službi.“

„Seveda, seveda. Saj vem. Viste bili vedno zvest delavec. Da, več ko zvest. A Vi ste precejevali svoje moči, zato se je to tako žalostno končalo. Jaz sem Vas obžaloval v prvem trenutku, ko sem zvedel za Vašo nesrečo. Meni je res zelo, zelo žal. A kaj čemo? Je že tako na svetu. No, sedaj odpustite, vidite, mnogo dela imam, prav važnega dela. Veselilo me bo, ako pridedate jedenkrat ko imam več časa. Potem se pogovoriva nekoliko. Veselilo me bo res.“

Tone ga srepo pogleda. Ali misli ravnatelj, da se je prišel za zabavo pogovorjati? Oho!

„Gospod ravnatelj, Vi pravite, da nimate časa. Jaz — jaz pa nimam kruha.“

„Oh! Revež! Zakaj pa niste tega takoj povedali? Jaz tega nisem vedel. Lakota v hiši — seveda, to je žalostno. No, jaz pač sam nisem bogat, a kolikor morem, pomagam rad revežu.“ S temi besedami potegne novčarko iz žepa ter začne po njej brskati. Nazadnje vzame iz nje srebrni goldinar in ga ponudi Tonetu. „Da morem, dal bi Vam rad več. A tudi jaz morem živeti od svojega zaslužka.“

Tone stopi korak nazaj.

„Kaj, gospod direktor? Meni — meni ponujate miloščino? Ne, ne. Vi me niste razumeli. Jaz nisem prišel beračit, nego vprašat, kaj bode z menoj. Kaj meni tovarna, v kateri sem ponesrečil?“

„A —? Da — kaj meni tovarna? I, Tone, to vendar vidite, da zdaj ne morete več pri nas delati. Če bi bilo mogoče, bi Vas gotovo radi zopet sprejeli v delo, saj smo tudi Miho. Noga mu je sicer pohabljena, a on vendar lahko sedeč dela. Vi pa — brez deane roke — sami vidite, da to ne gre.“

„Ne, dobro. Za delo toraj nisem, pravite. A kaj bo vendar z menoj? Kako me bodete odškodovali?“

„Odškodovali? Tone, Vi se motite. Vi nimate nobene pravice do kakšne odškodnine?“

„Nobene pravice? Kaj pravite? Nobene pravice? Ali nisem izgubil roko v Vašej tovarni? Kdo mi bo pa plačal roko? Kdo me bo odškodoval za izgubljeno delo? Kdo bo hranil moje otroke?“

„E, Tone, Vi se motite. Tovarna ni dolžna skrbeti za to. Saj sem dejal, da Vas obžalujemo, ne ležaj, temveč tudi gospodje lastniki. A Vi ne morete zahtevati od nas, da bi storili nekaj, kar ni naša dolžnost. No, čakajte, jaz se pogovorim z gospodo. Ako bo mogoče, jih nagovorim, da Vam dajo kakšnih pet ali deset goldinarjev, a dolžnost jim to ni.“

„Pet ali deset goldinarjev. In še to za v bogaine? Ali ne veste, da sem delal trideset let v tovarni? Ne, gospod direktor, še jedenkrat Vam pravim, da nočem milosti, temveč svojo pravico. Ali bi bila to pravica, ko bi me vrgli zdaj, ko sem nesrečen, po tridesetletnem težkem delu na cesto kakor garjavega psa? Pomislite vendar na Boga, gospod direktor. Ali bi bila to pravica?“

„Eh, jaz nimam časa, da bi se prepiral z Vami. Po postavi Vam ui tovarna ničesar dolžna. Meni se zdi, da smo za Vas že itak več storili nego Vam gre, saj ste imeli ves čas našega zdravnika, dasi ste že skoraj štiri mesece iz tovarne. Kaj ne, štiri mesece je že? Mi ne moremo storiti ničesar, ako nam postava ne veleva. Nesreča je, da se je to ravno zdaj zgodilo. V kratkem dobimo menda postavbo glede zavarovanja delavcev proti nezgodam. A zdaj še ni tega. Moj ljubi prijatelj; kar se je zgodilo, je bil nesrečen slučaj; a za slučaj nismo mi odgovorni.“

„Slučaj? Vi za to niste odgovorni? Oh! A denar, ki Vam ga mi zaslužimo, pa vendar spravljate?“

„Kaj? Kakšna predrznost je to! Zdaj imam pa že desti. Le hitro pojdite odtod in to si zapomnite: Od nas ne dobite niti novčiča. Ako mislite, da imate preveč denarja, nas lahko tožite. Dosegli pa ne bode ničesar.“

S tem se vsede ravnatelj k svoji pisalni mizi in začne nekaj pisati. Zaj Tonetu se več ne zmeni, kakor ga ne bi bilo v sobi. Le ta obrača še nekaj časa klobuk v rokah in gleda sedaj ravnatelja, sedaj svoj prazni desni rokav. Na zadnje vzdahne in odide iz sobe. Saj vidi, da tukaj nič ne opravi.

Prišedi na zrak začne premišljati. Tukaj so ga res izpodili kakor garjavega psa. Na slučaj se izgovarjajo. Ali ni tudi to slučaj, da so oni bogati, on pa revež?

Kaj naj zdaj stori?

To ni mogoče, da bi bila pravica, kar mu je rekel ravnatelj. Ako bi mu je kdo mogel svetovati, kaj naj stori! A kdo? Saj v vasi ne pozna nihče tako točno postav, da bi mu lahko vse razložil. V mestu pa ni nima nikogar. Naprositi bi moral kakšnega advokata, a za to nima denarja, kajti to je baje draga reč.

Kam toraj?

Misel mu šine v glavo. K župniku pojde. On je dober človek, so sebo nujega je imel zmeraj rad.

Cetr ure pozneje potrka na njegova vrata.

Župnik je bil res prijazen starček, odkritosrčen prijatelj naroda, ki je vedno rad pomagal, kjer je mogel. Na potu do njega prišel je Tone do prepričanja: „Ako mi on ne pomaga, ne pomaga mi nihče.“ S tem prepričanjem je vstopil v župnikovo sobo.

Drobnosti.

V staro domovino so se podali poslednje tedne: Josip Harbaraj iz Cornwall, Pa., v Belo Slovenijo; John Koščak z družino iz Clevelanda, O., v Belo Cerkev; Anton Uhernik v Mirno, Josip Pavlin v Mokronog, Jožef Uhernik in Janez Kočevar v Mirno, vsi iz Falls Creek, Pa.; Franc Bojanc v St. Peter, Joe Pirc v Veliko Trebnje in Janez Grimšič v Žužemberg, vsi iz Clevelanda, O., Frank Dimitrovič iz Helene, Mont., v Brod Moravice; Jožef Tifolt v Drenje pri Dvoru in Jožef Tersinar v St. Jernej oba iz Morgan, Pa.; Frank Klobučar iz Steeltona, Pa., v Velike Lašče; Frank Videgar iz Aurora, Ill., v Kanderšah pri Vačah.

Ljubljanske novice. V teku prihodnjega leta postavijo v

Ljubljani pred muzejem Valvazorjev spomenik. Poprej se bode ondodni trg primerno reguliral. — Deželno sodišče upeljalo je preiskavo proti udeležencem protitalijanskim demonstracij. Tudi nekateri člani odbora „Slov. zidarskega in tesarskega društva“ se bodo imeli zagovarjati v tej zadevi pred sodišče. Te dni so dogradili novo garnizijsko bolnico v predmestnem kraju Udmatu, obstoječo iz šestereh poslopij (oddelkov). Prihodnje leto se bode reguliralo zopet troje ulic sredi mesta in pričelo graditi četvero javnih poslopij in razen tega deželni dvorec. Mnogo zasebnih novih niš je zaradi previsoke najemščine in vlažnosti še vedno praznih. In tako vlada v Ljubljani velika draginja pri stanovanjih in živilih. In te razmere so krive, da se tuji ogibljujejo mesta. Te dni so dogradili novi „Mestni dom“ za gasilno društvo in druge svrhe. Prihodnje leto se preseli notri požarna straža in policija. — Prihodnje leto pričelo se bode graditi na Kranjskem — v postojnskem in ribniškem okraju šestereh vodovodov, razen tega dobi ga tudi tolikanj zapuščena Suha Krajna ozir, občina Ambrus Gradba vrhniške železnice dobro napreduje. Šmarno goro čaka nova doba — električne železnice. Ljubljana dobi prihodnje leto svojo mestno godbo.

Krka se je letos preiskala po strokovnjakih, ki so se prepričali, da ni več za rake okužna, toraj se lahko v njej raki zopet zaplode.

Pogoreli so v četrtek, dne 27. okt. štirje posestniki v vasi Smetiče pri Sv. Duhu nad Krškem. Bili so le malo zavarovani, škode pa imajo okroglih 5000 gld.

Železnica Gorica-Ajdovščina. To železnico misli država v kratkem pričeti zidati ter jo zvezati z nameravano novo progjo po Loški dolini.

Dva laška anarhista zajela sta v Poljčanah vrla ondodna orožnika. Nevarna Italijana priklatila sta se z neko komedijsko družbo iz Italije ter sta se posvetovala, kako bi se dalo z umiritvijo vladarskih oseb zaslužiti lep denar.

Prvi slovenski parobrod za prekomorske vožnje je bil spušen 5. nov. v morje v tržaškem Lloydovem arzenalu. Lastniki tega parobroda so gosp. Kornelij Gorup iz Trsta in drugi. Krščen je na ime „Triglav“. Kumuvala je gosa Albertina Gorup, kateri je izročil bodoči kapetan broda krasen šopek cvetlic. Ko je bila v znamenje krsta razbita steklenica šampanjca ob plečetu ladije, spregovorila je gosa kumica ta-le pozdrav: Spusti se v morje, „Triglav“, ki naj ti bode vedno ugodno! Pojdi, veličastvena ladija ter nosi povsod blagostanje in čast! Kakor vrhovi gore, katere nosiš, ohrani visok in slavno tvojo zastavo! Nebo spremljaj te na valovih, in njegov blagoslov donašaj ti sreče! Parobrod, ki je zgrajen po najmodernejšem sistemu za tovrne parobrode, drži 1300 tonelat. Prvemu venskemu prekomorskemu parobrodu in njega podjetnim lastnikom voščimo tudi mi vsi srečo ter želimo, da ponositi „Triglav“ častno zaneso po svetu ime našega sicer malega, a naprednega naroda slovenskega!

Vremensko poročilo v mesecu oktobru nam prihaja sicer iz Savske doline, a se glasi tako ugodno, kakor bi ga dobili iz južne Italije. Bilo je namreč v tem mesecu tako toplo, kakor že deset let ne ob tem času. Toplote je imel ta mesec poprvek 12° C, 2° nad normalom, in zadnji dan meseca je bil skoro tako topel kakor je bil prvi. Zrakomer je bil od začetka meseca visok, potem sredi meseca zelo nizek, proti koncu pa zopet visok. Sredi meseca je padlo bilo veliko gorkega dežja (119 mm); sicer je bilo pa lepo suho vreme. Velika toplina je letos pri trgatvi koristila in še potlej, da je vino lahko vrelo, kar je tudi pospešilo, da bode letošnja kapljica v resnici dobra

Žalostna smrt. 25. oktobra se je na železniški progji blizo Beljaka ponesrečil neki železniški služabnik. Zapazil je na progji otroka svoje svakinje, ko je ravno prihajal brzovlak. Prišlo mu je, da bi rešil otroka, toda bilo je prepozno, vlak je zgrabil oba in ju zdrobil popolnoma. Vdova vestnega moža ima osem otrok in je noseča.

Nedolžen — obešen. Vrusko mestec Lublin je prišel l. 1892. bogat trgovec ter prenočil v gostilni krčmarja Čužka. Zjutraj so našli trgovca mrtvega za srčno kapjo, in zdravniki res niso mogli najti nikakega znaka nasilne smrti. Sluga Paatka in dekla pa sta s prisego trdila, da sta videla gospodarja, kako je davil trgovca in potem zakopal denarje na vrtu. Denarje so res našli na vrtu in vsak zagovor je bil zaman. Čužek je bil obsojen na smrt ter bil obešen. Sluga Paatka se je oženil z dekle. Zadnji čas sta se večkrat sprla in sosedje so slišali, kako sta očitala drug drugemu krivo pričanje. Preiskava je dognala, da je imel krčmar Čužek navado zakopati prihranjeni denar na vrtu. Posla sta mu denar ukradla ter pustila le 50 rubljev. Potem pa sta porabila slučajno smrt trgovčeve ter obdolžila krčmarja umora, ker sta tem načinom prikrija svoj rop ter se mogla poročiti. Oba sta zaprta, kar pa po nedolžnem obešenemu krčmarju nič ne koristi.

Dostojen ropar. „Slavni“ ropar Caudine, ki ima celo roparsko četo, s katero pleni in mori po Siciliji, je čital nedavno v listu „Giornale di Sicilia“, da je bil s svojo četo v okraju Cesaro, kjer je ropal. Caudine je poslal listu „popravek“, češ, da ni res, da bi bil v Cesaru, da ondi ni ropal, niti sploh ondi koga nadlegoval, ampak da je bil povsem drugod. Caudine je priložil „popravku“ 5 lir za poplačanje računa za tisk popravka. Zares, fino vzgojen ropar! Drugod se sklicujejo celo najodličnejši gospodje, pošiljajoči listom „popravek“, le na — § 19, denarja pa upravnistvu ne pošljejo!

Čifutska ošabnost. „Dovolite mi se predstaviti, Isidor Bume — tri in pol milijona!“ — „Isak Sibberstein — pet in tričetrt milijona!“

Nepodkupljiv. Sodnik (policaj): „Zatoženc je Vas hotel s celo pestjo smodk podkupiti. Vi ste seveda to odklonili?“ — Policaj: „Gotovo — saj niti ne kadim!“

Pod vešali. Rabelj (obsojenec): „Ne stojte tako grozno nerodno!“ — Obsojenec: „Oprostite, gospod rabelj, jaz sem še le prvi pri tem delu.“

Tudi želja. Stric: „No, ljudi stričnik, kaj bi se najraje učil „ko šolo ostaviš?“ — Stričnik: „Na biciklu voziti, ljubi stric!“

Hudo. Gosa A.: „Jeli pa to dekle tudi odkritosrčno in pošteno?“ — Gosa B.: „Gotovo, zato jo tudi odpuštam. Nikdar ni hotela ljudem reči kadar sem bila doma, da sem šla na sprehod!“

Nesreča v sreči. „Vi ste imeli včeraj zopet smolo pri igri?“ — „Ne, ali kakor se vzame! Prigral sem, srečo sem imel, ali ko je bilo potreba plačati, moj soigralec — ni imel denarjev!“

Še negotovo. Žena (pijannu možu): „Ali nameravaš vse premoženje zapiti?“ — On: „Veš, stara, to je odvisno od moje žeje!“

Nepoboljšljiv. „... Le verjemi miljubi stric, odsedaj nadalje bodem pričel novo življenje!“ — „Tako, potem bode to po mojem računju že nekako osmo novo življenje.“

Praktičen zdravnik. „Ali menite, da je vozarenje na biciklu koristno, gospod doktor?“ — „Gotovo! Jaz sem zadnjič dobil tri prav bogate bolnike!“

KJE JE?
PAVL ERŽEN, doma iz Nove Oslice, na Gorenjem; pred osmimi meseci je bival v Imperial, Pa. Ako kdo rojakov vé za njegov naslov naj ga blagovoli naznaniti: Frank Jurjevčič, Box 113, Blocton, Ala.

Kje je?
JOŽEF KRAL, pred nekaj dnevi jo je potegnil od mene, ter mi odnesel \$26. Rojake opozorujem na tega ptička. Naslov naj se blagovoli: Frank Mohar, 1111 Elder Str., Pueblo, Colo.

SLOVENSKO
PRATIKO
za leto
1899
imamo na prodaj po 8 centov komad. Prekupci jih dobé 100 za \$6. Pošljite nam lahko znamke za „Pratiko.“ „GLAS NARODA“
109 Greenwich Str. New York.

Naznanilo.
Ker imam v zalogi mnogo molitvenikov in povestnih slovenskih knjig raznih založnikov jih pošiljam vsakomu poštino in prosto, ktere vrste kdo želi. Glede knjig, ktere vrste jih kdo želi naj mi piše po cenik, pošljam ga vsakemu poštino in prosto. Molitvenike imam od 30 cent. do \$2.25; posvetne knjizice pa od 10 centov naprej; imam različne podučne in šaljive knjige.
MAT. POGORELEC,
Box 672, Calumet, Mich.

Francoska parobrodna družba
Compagnie Générale Transatlantique.

Direktna črta do HAVRE - PARIS ŠVICO - INNSBRUK (Avstria).
Parniki odplujejo vsako soboto ob 10. uri dopoldne iz pristanišča št. 42 North River, ob Morton Street:
La Bretagne „ 26.
La Touraine „ 3. dec.
La Gascogne „ 10. „
La Champagne „ 17. „
La Bretagne „ 24. „
La Normandie „ 31. „
Glavna agencija za Zjed. države in Canado: 3 BOWLING GREEN, NEW YORK.

FR. SAKSER & CO., 109 GREENWICH ST., NEW YORK pošilja denarje v staro domovino Slovencev in Hrvatov, za 100 gold. avstr. veljave treba dati \$40.75. Slovencev smo že odposlali blizo 3 milijone gold. Pišeta lahko slovensko, ali kakor drago, pošte, fare in vasi so nam dobro znane in se nemore nič zgubiti, svoji k svojim!

Listnica uredništva:
Rojakom odpošljemo sedaj za \$40.75 100 gld. avstr. veljave, pridedati je še 20 centov za poštnino, ker mora biti denarna pošiljatev registrirana.

SCHNELLER & PLAUTZ
naznanjata slavnemu občinstvu v Calumetu in okolici, da odpreta
prodajalnico
z GROCERIJAMI in RUDARSKO OPRAVO na 510 PINE ST. v HIŠI MATH. B. VERTINA dne 15. novembra 1898 in zagotavljata z dobro postrežbo po mogoče nizki ceni. Pošiljala bodeta tudi denarje v staro domovino.
Z štopanjem
SCHNELLER & PLAUTZ,
519 Pine Street, Calumet, Mich.

Podpisana priporočava vsem Slovencev in Hrvatov v Jollietu in okolici svoj lepo, na novo urejeni

SALOON
na vogalu Ottawa in Jackson cesti, Jolliet, Ill.
Vedno bodeva točila IZVRSTNO SVEŽE SCHIRINGOVO in PORTERJEVO PIVO, FINA VINA in DOBRE PLAČE kakor WHISKEY itd.: IZVRSTNE SMODKE in OKUSNA JEDILA, bodo pri nas dobila vsak čas kakor tudi PRENOČIŠČE za potujoče in to vse proti nizki ceni.
Toraj Slovenci in Hrvatje v Jollietu in okolici kakor tudi na novo došli iz staro domovine, ali potujoči skozi Jolliet obiščite nas mnogokrat.
SVOJI NAJ GREDO VEDNO K SVOJIM!
S štopanjem
Martin Bluth & Co.,
SALOONER CORNER OTTAWA & JACKSON STR., JOLLIET, ILL.

Podpirajte CARNIOI FACTORY 328 E. 70th Yorku, ktera kljubo potovanja in podražanju tobaka prejšnjaj ceni. Ne dajte več kuponov v škatljo, ako kupi 2000 smodk dobi smodk z 100 smodkami brezplačno. Prevozne stroške plačam sam. go se pošilja proti pošiljavi gotova denarja na: F. A. DUSCHEK 328 E. 70 Str., ali „GLAS NARODA“ v New York.

KNJIGE,
ktere imamo v naši zalogi in jih odpošljemo poštino prosto, ako se nam znesek naprej pošlje:
Molitveniki:
Vrtec nebeski, z slonovo kostjo in zlato obrezo, elegantno delo \$1.50
Jezus govori, ravno taka vez \$2.40
Hvalite Boga \$1.40
Dušni vodnik \$1.50
Golgota in Getzemani \$1.50
Kruh angeljski 60 ct.
Duhovni studence 55 ct.
Ključ nebeskih vrat 60 ct.
Dusevni venček 60 ct.
Vrtec nebeski 60 ct.
Spomin na Jezusa 30 ct.

Druge slov. knjige:
Evangelij, 50 ct.
Veliki katekizem 16 ct.
Mali katekizem, 7 ct.
Sveta Notburga 18 ct.
Ave Marija (slike) 10 ct.
Božja pot na blejskem jezeru 10 ct.
Sveta Germana 12 ct.
Sveta Genovefa, stara izdaja 20 ct.
„ „ „ nova „ 16 ct.
Baraga 40 ct.
Perpetua 40 ct.
Veliki abecednik 25 ct.
Mali abecednik 12 ct.
Bleiweis Slovenska kuharica \$1.80.
Za Boga in domovino 30 ct.
Zborni spisi Pagliaruzi I., II. in III. zvezek po 30 ct.
Materini blagoslov 12 ct.
Naš cesar Franc Jožef I. 25 ct.
Zlati jubilej ces. Franc Josipa 30 ct.
Andrej Hofer, nova izdaja 20 ct.
„ „ „ stara „ 15 ct.
Marjetica 50 ct.
Gozdovnik, nova knjiga (1. in 2. del) vsak 60 ct.
Andrej Hofer 20 ct.
Knjižica za mladino 18 ct.
Princ Evgen Savojski 24 ct.
Beneška vedeževalka 20 ct.
Raznotere povesti 20 ct.
Maier: Pravljice 20 ct.
Cvetke (razne povesti) 20 ct.
Cvetina Borograjska 30 ct.
„ tiri povesti za mladino 20 ct.
Naš dom I. in II. zvezek vsak 20 ct.
Stanley v Afriki 20 ct.
Hedvika, banditova nevesta 20 ct.
Vojska na Turškem 36 ct.
„ aljvi Slovenec 80 ct.
Funtek zbrane pesmi 30 ct.
Hubad pripovede I., II., in III. zvezek po 20 ct.
Pavlika 20 ct.
Vertomirov prstan 20 ct.
Maršal graf Radecky 20 ct.
Pod turškim jarmom 20 ct.
Najdenček 20 ct.
Cesar Maksimilijan 20 ct.
Eno leto med Indijanci 20 ct.
Črni bratje 20 ct.
100 pripovedek za mladino 20 ct.
Šaljivi Jaka 20 ct.
Sanjske knjige (velike) 35 ct.
Hitri računar 40 ct.
Angleško-slovenska slovnica (Jeram) \$1.
VELIKA PRATIKA za leto 1898. 8 centov.

Vse te knjige pošljemo po navedenih cenah poštino in prosto. Mali zneski se lahko pošljejo v postnih znamkah, po 1 ct. komad so nam najboljši.

! Ako pošljete de-
novino, želite koga
potujete domu, obr-
Saksar & Co.
jakom priporočam moj
SALOON
AIN STR., LA SALLE, ILL.
v katerem bodem točil RAZNO IZ-
VRSTNO SVEŽE PIVO, FINO
DOMA NAPRAVLJENO VINO in
DOBRE SMODKE. Za zabavo je
na razpolo-ganje rojaki in tudi
kegljisce.
S pozdravom in odličnim spo-
stovanjem
ANTON ZORČIČ
1335 Main Str., La Salle, Ill.

EDINI SLOVENSKI ZAVOD!
FR. SAKSER & CO.
„GLAS NARODA“
109 Greenwich Street, New York,

Posilja točno in vestno
DENAR V STARO DOMOVINO
ceno in zanesljivo, dosedaj smo odposlali že nad
poltretji milijon goldinar. avstr. veljave.
Pri večjih svotah in menjavi priporočamo boljše dobrih bank. Posredujemo hranilne vloge
v razne slovenske posejilnice.
Vsak Slovenec naj se na nas obrne, ker vsakomu dobro postržemo. Paziti je treba na naš naslov.
Vsak potnik naj nam brzojav ali natanko piše, po kateri železnici v New York pride in čas. V New York
na vozijo železnice: Wabash, Nick-plate, Rio Grande, Canadian Pacific in druge, ki grejo samo do
Chicago, ali Buffalo potem pa spremene železnice in to je potreba vedeti in to nam potreba naznaniti.
V New York dospé železnice: Pennsylvanije, Grand Central, Lehigh Valley, Baltimor Ohio, Erie, Delaware
Lakawana, West Shore, Western Ontario itd. Ne poslušajte krivonosih agentov; nesprejmite transfers
tiketov, ker ti Vas prodajajo v drage, a nič vredne hotele in Vas povsodi oslepe; računajo \$2.50 do \$3
za dan, a ni kaj jesti; pri nas napravite kakor sami hočete. Ako nam dohod natanko brzojavno ali
pismeno naznauite, pripravite lepe novice. Ne verujte nikomur, ki Vam reče, da smo se mufali, ali
kaj drugače. Pri nas govori vsakdo, toraj le samo eden slovenski, ali kranjski in hrvatski. Glejte na šte-
vilko 109 Greenwich Str. na kolen Carlisle Street!
V naslednjem času lovi naše rojake z našimi kovčkami ljudilovci, ki govoré poljski, slovaški,
hrvatski in tudi kdo zelo slabo kaj slovenski. Ti vskemu rečejo, da ga k nam peljejo, a ga drugam odvedejo
in odrejo, kar je že marsikdo okusil.
Ako se kak potnik pripelje čez vodo to je Hudson, kjer so skoraj vse železniške postaje, naj se
vsede na konjsko železnico in konduktieru reče, da vstavi na Carlisle Str., potem ima le dva mala
bloka do nas in kakor hitro na Greenwich Street stopi iz Carlisle Street, kjer to pri naši oficijenja vidi
našo višnjevo tablo z napisom „Glas Naroda“.
Kdor potuje naj bode previden, ker drugače ga žep boli.

HOTEL
Warenberger
J. STREIFF & CO., lastnika
130 Greenwich Street, New York
(v bližini tiskarne „Glas Naroda“).
V našem hotelu ostanejo navadno Slovenci dohajajoči iz
Avstrije.
Dobra postrežba po nizkej ceni.
Prodajamo
parobrodne in železniške listke
po najnižjih cenah.

KNAUTH, NACHOD & KUEKNE
No. 11 William Street.
Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakaznice, menjice,
in dolžna pisma.
Izposleje in isterjuje zapuščine in dolgeve.

Vsem Slovincem in Hrvatom priporočam, da blagovolé čestokrat
obiskat moj
SALOON
1206 SCOTT STREET, JOLIET, ILLINOIS,
v katerem točil izvrstno ANHAEUSER & BUSH PIVO ali ST. LOUIS
PIVO, dalje PRISTNO VINO, FIN WHISKEY in razne LIKERJE, ter
imam na razpolago dobre SMODKE.
Rojaki, posetite me parkrat in prepričali se bode o dobri pijabi
in postrežbi,
S spoštovanjem
Mike Krawl,
1206 Scott Street, Joliet, Ill.

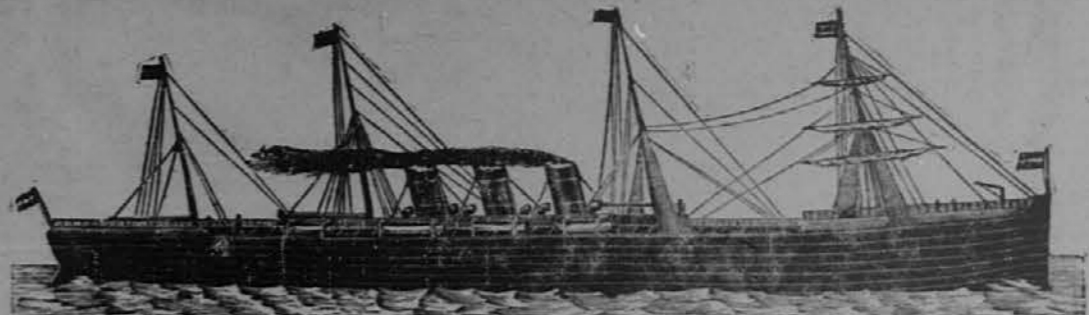
JOHN GOLOB,
izdelovalec
umetnih orgelj
se priporoča za izdelovanje in popravo KRANJ-
SKIH HARMONIK Cena najcenejšim 3glas-
nim od \$25 naprej in treba dati \$5 „are“. Bolj-
še vrste od \$45 do \$100. Pri naročilih od \$50
do \$100 je treba dati polovico na račun. Gla-
sovi so iz jekla, trpežni za vse življenje. Delo
garantirano in prva poprava brezplačna.
JOHN GOLOB,
203 Bridge Street, JOLIET, Ill.

Vsem Slovincem v Allegheny, Pittsburgu in okolici se
toplo priporoča
STROGO SOLIDNA
BANKA
CHAS. R. WEITERSHAUSEN,
212 Ohio Street, Allegheny, Pa.
Ta banka ZAVARUJE PROTI ŠKODAM po POŽARU ceno
in je solidna v izplačanju škode; ima svojega NOTARY PU-
BLIC, kateri napravi: pooblastila, kupne pogodbe, preskrbu-
je določine in vse v ta posel spadajoče zadeve. Pošilja DE-
NARJE v staro domovino ceno in hitro. Prodaja PREVOZ-
NJE LISTKE za vse parobrodne érte.
GOVORI IN PIŠE SLOVENSKI.

G. MARTINI
na 5. cesti v Red Jacketu, Mich.,
je odprl
VELIKO TRGOVINO
in prodaje na DEBELO (wholesale) raznovrstna CALIFORNISKA in
druga VINA, ŽGANJE in LIKERJE raznih vrst, SMODKE in pipe.
Slovenske trgovce vabi, da pri njem kupujejo NAJBOLJŠE BLAGO
po NAJNIZJI CENI.

Slika predstavlja
srebrno uro
z jednim pokrovom na vijak
(Schraube), na katerem je udelana
zlata podoba, bodisi: lokomotiva,
jelen ali konj, in stane z dobrim,
Elgi in kolesovjem
na 7 kamnov samo... \$13.50
in na 15 kamnov samo \$15.00
Na zahtevanje se razpošiljajo ce-
niki frankovani.
Pštena postrežba in jamstvo za
robo je moje geslo.
Za obilo naročbe se priporočam
z vsem spoštovanjem:
Jakob Stonich,
89. E. MADISON STREET, CHICAGO, ILL.

Podpisani priporoča vsem Slovincem svoj kras-
no vrejeni
Hotel Florence
177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.
Vedno bodem točil razno izvrstno sveže
pivo, posebnost pravo importirano plzen-
sko pivo, fina vina; izvrstne smodke
in okusna jedila bodem dajal vsem gostom
proti zmerni ceni; na razpolaganje je lepo
kegljisce.
Posebno se priporočam rojakom za razne sveča-
nosti, veselice, poroke itd., ker storil bodem kar je
v moji moči.
Slovinci obiščete me obilokrat!
Svoji k svojim!
Se spoštovanjem
Frank Gole,
hotelir 177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

THE PRINCE LINE

navedeni parobrodi imajo prostora za 5000 do 6000 ton ter vozijo iz
New Yorka v Genovo in Neapol
„Spartan Prince“, „Trojan Prince“, „Parter Prince“, „Afghan Prince“, „Italian Prince“
vozijo 14 dni v Genovo ali Neapol.
Cene: v Trst \$24.50, Reko \$27.00, Zagreb \$28.00, Ljubljano \$27.75, Karlovec \$28.50, Inšpruk \$26.00.
Potniki tretjega razreda dobé vino, postelj, odejo in jedilno posodo brezplačno.
Glavni zastopnik:
C. B. RICHARD & CO,
61 BROADWAY, NEW YORK.
Denar pošiljamo v Evropo po nizkej ceni.

Josip Losar
v East Helena, Mont.
priporoča svoje
grocerijsko blago
kakor tudi OBLEKO, OBUVALA
za moške, ženske in otroke. Dalje:
VINO, FINE SMODKE in ŽGA-
NJE in KUHINJSKO OPRAVO.
Vse prodajam po najnižji ceni.

HOTEL VIENNA
JOHN BREDL, prop.
358 Ohio Str., Allegheny, Pa.,
toči fina vina, likerje in pro-
daje dobre smodke.
Posestnik je avstrijski Nemeč,
rodom Čeh. Toči dobro EBER-
HART in OBER PIVO.
Dobro prenočišče za potnike.

Ustanovljena 1884!
THE CARNIOLIA GIGAR FACTORY,
F. A. Duschek, lastnik.
Priporoča posestnikom Beer Salonov in grocerijskih prodajalnic
vsakovrstne fine smotke (Cigars) po jako nizkej ceni.
Edini izdelovatelj: FLOR DE CARNIOLIA ali „Kranjska lepota
Cigars“ z barvano sliko.
Zaloga izvrstnih dolgih viržink z slamo.
Na zahtevanje pošiljam cenik (Price list).
Naročila se vestno in točno izvršujejo.
Uzorec (Samples) kakor tudi večja naročila pošiljam po Express
prosto in se pri sprejemu nič ne plača, ako se mi gotovi novci,
Money Order ali ček pošlje z naročbo vred. Novci se tudi lahko od-
pošljejo na „Glas Naroda“. Moj naslov je:
F. A. DUSCHEK
328 E. 70 STR. NEW YORK, CITY.
Svoji k svojim!
Spretni agentje se sprejme proti ugodnim pogojem.

HRVATSKE DOMOVINE SIN
glasoviti in proslavljeni zdravnik
Dr. G. IVAN POHEK
sedaj nastanjeni zdravnik na
So. East corner 10. Walnut Str.,
KANSAS CITY, MO.
kateri je predsednik velikega nemškega vsučilišča ter predsednik
zdravniškega društva in jeden najprihujljenejši zdravnik zaradi svojih
zmožnosti pri tamošnjem ljudstvu,
priporoča se slovenskemu občinstvu
za zdravljenje vsakovrstnih notranjih kakor
tudi vnanjih boleznij.

Dr. G. IVAN POHEK,
jega rojaka Dra. Gjura Ivana Poheka. On je na
stotine in stotine
nevarno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu
rojaku in bratu, po krvi in rodu.
Dr. G. Ivan Poheku, Kansas City, Mo.
Štovani gospod!
Naznanjam Vam, da sem Vaša zdravila porabil, in sem hvala Bogu
sedaj popolnoma zdrav ter se nemorem boljega počutiti. Zahvaljujem
se Vam, da ste mi tako dobra zdravila poslali. Družega Vam nemorem
pisati, nego da se Vam srčno zahvalim in ostanem Vaš dobro znani
priatelj in rojak.
Karol Blažina,
Canton Ferry, Mont.

Dr. G. IVAN POHEK
se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljenju žensk in otrok:
v tem je nedosegljiv.
VSI ONI,
kateri nemorejo osebno k njemu priti, naj opišejo natanko svojo bole-
zen, kako stara je bolezen, in on odpošlje takoj zdravila in navod, kako
se zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, on to pove
dotični osebi, ker neče da bi kdo trošil po nepotrebnem svoj krvavo
zasluženi denar.
NASVETE DAJE ZASTONJ.
Vsa pisma naslovite na:
Dr. G. IVAN POHEK,
So. East 10. Walnut Str.,
KANSAS CITY,
MISSOURI.